

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 412

гр. Кюстендил, 07.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

при участието на секретаря Теодора С. Димитрова
в присъствието на прокурора К. С. С.

като разгледа докладваното от Пенка Н. Братанова Частно наказателно дело
№ 20231500200562 по описа за 2023 година

Производството е по глава XXXV „Производства във връзка с изпълнение на наказанията”, раздел I „Предсрочно освобождаване”- чл. 437 и следващите от НПК.

Образувано е по молба на А. К. К., понастоящем в Затвора- Бобов дол за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание „лишаване от свобода” по ЧНД № 449/2023г. на Софийски градски съд.

Представителят на затворническата администрация- юк Г., надлежно упълномощена с пълномощно № 374/06.04.2020 г. изразява становище за неоснователност на молбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на предявената молба за допускане на УПО.

Защитникът на А. К. К.- адв. М.О. поддържа молбата и изразява становище за необходимостта от уважаването ѝ.

Лишеният от свобода А. К. К. поддържа молбата си.

Кюстендилският окръжен съд, след като събра доказателства, необходими за решаване на делото от фактическа и правна страна и след преценка на доводите на страните, приема за установено следното:

Лишеният от свобода А. К. К. е постъпил в затвора- Бобов дол на 17.03.2023г.

Понастоящем изтърпява наказание по ЧНД № 449/2023г. на СГС, с което се приема на осн.чл. 457, ал.2 от НПК за изпълнение присъда от 26.04.2021г. по дело № КЖ- 171/21 на Основен съд в гр. Струмица, РСеверна Македония, в сила от 02.07.2021г., с която е признат за виновен относно деяние, квалифицирано по българското право по чл.354а, ал.1 НК, извършено на 18.12.2020г.; осъден е на наказание от ЛС в размер на 4 години и 6 месеца, при първоначален „общ” режим за изтърпяване. Приспаднато е и времето на задържане и на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в Р

Северна Македония.

Определението на СГС е влязло в законна сила на 09.02.2023г.

Начало на наказанието: 18.12.2020 г.

Към датата на произнасяне от КнОС- 17.10.2023 г., К. е изтърпял фактически- 2 години 10 месеца и 19 дни; от работа- 1 месец и 18 дни; всичко- 3 години и 7 дни; остатък – 1 година и 5 месеца и 23 дни.

От затворническото досие на К. се установява, че при постъпване в затвора е изготвен първоначален доклад, схема за оценяване нуждите от ново осъждане и експресно психологическо становище. Определен е нисък риск от рецидив- 26 точки; с проблемни зони- отношение към правонарушението и умения за мислене. Като цяло рискът от сериозни вреди се определя като среден за обществото и нисък за лишения от свобода и пенитенциарните служители.

К. не е осъждан и е за първи път е в условията на пенитенциарна изолация. Част от присъдата си е изтърпял в Затвор в Р Северна Македония, като по делото е приложен доклад от Наказателно поправителен дом Щип, от което се установява, че по време на престоя си там е спазвал изцяло нормите на вътрешния ред, не е бил обект на дисциплинарно производство, имал е положително отношение към затворническите служители, не е осъществявал трудова дейност поради невъзможност за това.

След трансфера си в Р България е постъпил в Затвора гр. София на 11.01.2023 г. На 28.02.2023 г. същият е наказан с писмено предупреждение на основание чл.102, ал.1 ЗИНЗС. Наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ не е заличено към настоящия момент, респ. същото е действащо.

Лишеният от свобода е постъпил в затвор гр. Бобов дол на 17.03.2023 г. Оценката на риска от рецидив на този етап не е намалявана и същата остава в първоначално определените стойности. За сравнително краткия период на престой в ЗООТ Самораново - около 7 месеца, не е награждаван и не е наказван. Поради малкия период от пребиваването му в институцията не е преразгледан първоначалния план на присъдата, респ. няма обективни доказателства, сочещи на наличието или липсата на напредък по проблемните зони; респ. за намаляване на риска от рецидив.

Полага труд на територията на общежитието. Със Заповед № 249/04.07.2023 г. са му възложени функции на общ работник към на ПП ОД МВР на основание чл. 80 ЗИНЗС - доброволен труд. Няма констатирани нарушения на трудовата дисциплина.

От доклада на ИСДВР се установява, че К. е дистанциран от участие в конфликти; има добро отношение към служителите, добронамерен е към останалите лишени от свобода; нее вземал участие в организирани мероприятия поради трудовата си дейност. Декларираните нагласи от осъдения за законосъобразен начин на живот все още не са проверени чрез проследяване на поведението му извън затвора или чрез следване на прогресивната система- замяна на режима „общ“ в „лек“; както и че времевият период в Р България е недостатъчен да се отчете трайна настъпила промяна по отношение оценката от риска от рецидив.

По делото са представени доказателства за обстоятелството, че К. има непълнолетно дете, като в отдел „ЗД“ при ДСП – Сандански няма регистрирани жалби спрямо бащата, респ. детето му не е в риск-срвн. у- ние № 0105-УД-2151/27.10.2023 г. Представени са и характеристични данни за К.-писмени доказателства от близки и съседи на К., представящи го в позитивна светлина.

Становището на администрацията на Затвора- Бобов дол е, че като цяло у осъдения се наблюдава социално желателно поведение и че К. чрез участието си в трудови и други превъзпитателни дейности цели намаляване на престоя си, което не е достатъчно за прогнозиране на осъзнати прояви извън условията на завишен административен контрол. Заложените цели и задачи в плана на присъдата не са изпълнени, не е изпълнена прогресивната система, не е проследявано поведението му извън затвора, което е основание за отрицателно становище по молбата му.

Предвид гореизложеното, КНОС намира, че молбата на лишения от свобода е неоснователна и следва да се остави без уважение по следните съображения:

Предпоставките, визирани в чл.70, ал.1 НК за допускане на условно предсрочно освобождаване на лишения от свобода лице, не са установени. Действително, К. е изтърпял фактически повече от $\frac{1}{2}$ от наложеното му наказание, респ. първата предпоставка по чл.70, ал.1, т.1 НК е налице. Не е изпълнена обаче втората предпоставка, необходима за удовлетворяване на молбата му за допускане на УПО.

Съгласно разп. на чл.70, ал.1 НК лицето следва да е дало доказателства за своето поправяне. Законът е дал ясна дефиниция за тези доказателства в нормата на чл.439а от НПК- това са всички обстоятелства, които сочат за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието, като доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественнополезни прояви. Доказателствата за поправянето се установяват от оценката на осъдения по чл.155 ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от с.з., както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Посочената законова разпоредба изисква цялостно изследване на поведението на осъденото лице по време на престоя му в затворническото заведение.

Настоящият съдебен състав намира, че поправянето на осъдения не е завършено, респ. не са постигнати целите, поставени в планирането на наказанието, като работата по плана не е завършена. Поправянето на осъдения не е пълно и непостигнати задачите на индивидуалния план за изпълнение на наказанието, свързани с промяна на поведението и мисленето на лишения от свобода. Действително К. е спазвал режимните ограничения по време на изтърпяването на наказанието си- както в затворническо заведение в Р Северна Македония, така и в ЗЗОТ Самораново, което добро поведение следва да е правило при изпълнение на наказанието. Като положително обстоятелство следва да се отчете факта, че работи и че има изградени трудови навици. Наличието на действащо наказание обаче в никакъв случай

не сочи за поправянето на лишения от свобода; напротив- сочи за неустойчиво и непоследователно поведение, на склонност към проява на немотивиран риск и пренебрежение на ефекта от собствените му действия. От друга страна престоя в пенитенциарна институция в страната е твърде кратък и не позволява да се прецени дали спазените до този момент режимни ограничения имат траен характер. Времето на престоя в затвора в страната е било недостатъчно, за да се проследи дали е налице прогресия при изпълнение на плана на присъдата, както и намаление на риска от вреди. Наличието на дефицитни зони, респ. на доказателства за тяхното преодоляване, води до извод че все още не са формирани умения за водене на законосъобразен начин на живот. Това са обстоятелства, които в своята съвкупност игнорират доводите за поправянето му в положителна насока. Те се преценяват от настоящия съдебен състав като израз на некритичност и до необходимост от изграждане на социално-приемливи форми на поведение в живота на свобода.

Представените характеристични данни за К. не променят изводите на съда, тъй като същите го характеризират за един минал период от време, отпреди началото на присъдата му. Доброто поведение на осъденото лице и доказателства за поправянето му следва да се проявяват в затворническото заведение; респ. К. следва да е дал доказателства за поправянето си там, за да се счете, че е изпълнена специалната превенция на наказателната репресия. В настоящия случай действащото дисциплинарно наказание сочи на непоследователност в поведението му, което следва да бъде преодоляно.

В този аспект е необходимо е социално-възпитателната работа с него да продължи съгласно изготвения план на присъдата. Налице е необходимост от продължаване на престоя в затвора, доколкото поправителния процес не е завършил и отсъстват данни за трайна и необратима промяна в поведението и мисленето на лишения от свобода. Корекционното поведение спрямо К. следва да продължи, в това число чрез изпълнение на прогресивната система на изтърпяване на наказанието, чрез проследяване на плана на изпълнение на присъдата и снижаване на риска от вреди, които са едни от индикаторите на поправянето на лишения от свобода, докато се постигнат в цялост целите и задачите в индивидуалния план за изпълнение на наказанието.

Ето защо КнОС намира, че изминалия фактически период на лишения от свобода е недостатъчен, за да се счита, че е постигната генералната превенция на наказанието. Лишеният от свобода не е дал доказателства за превъзпитанието и поправянето си по смисъла на чл.439а от НПК, за да се мотивира извод за наличие на предпоставките по чл.70 от НК за допускане на условно предсрочно освобождаване на осъденото лице от неизтърпяната част на наложеното му наказание.

По тези съображения съдът намира, че молбата на осъдения А. К. К. за допускане на условно предсрочно освобождаване е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.439- 440 НПК, окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на **А. К. К.**, ЕГН *****, роден на ***г. в гр. *****, с постоянен адрес: *****, общ. *****, женен, със средно-професионално образование, със специалност стругаро-фрезист, с българско гражданство, категория – ОТ за допускане на условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част на наказанието „лишаване от свобода в размер на 4 години и 6 месеца при първоначален „общ“ режим, наложено с ЧНД № 449/2023 г. на СГС, в сила от 05.12.2022 г. с което се приема на основание чл. 457, ал.2 от НПК за изпълнение присъда от 26.04.2021г. по дело № КЖ- 171/21 на Основен съд в гр. Струмица, РСеверна Македония, в сила от 02.07.2021г. за остатък в **размер на 1 година 5 месеца и 23 дни** към датата на произнасяне на КОС- 07.11.2023 г.

Предложения или нова молба по чл. 437 от НПК може да се правят не по-рано от 6 месеца от влизане в сила на определението.

Определението може да се обжалва или протестира пред АС-София в 7-дневен дневен срок, считано от днес по реда на глава XXII от НПК.

След влизане в сила на определението затворническото досие на лишения от свобода да се изпрати на Затвора гр.Бобов дол.

Съдия при Окръжен съд – Кюстендил: _____